

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

NEGYEDIK SZEKCIÓ

ÓNODI kontra MAGYARORSZÁG
(a kérelem száma 38647/09)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2017. május 30.

Ezen ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

Az Ónodi kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Negyedik Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Ganna Yudkivska, *Elnök*,
Vincent A. De Gaetano,
Faris Vehabović,
Egidijus Kūris,
Iulia Motoc,
Georges Ravarani,
Paczolay Péter, *bírák*,
és Andrea Tamietti, *Szekció Jegyzőkönyvvezető-helyettes*

a 2017. május 9-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

ELJÁRÁS

1. Az ügy az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény („Egyezmény”) 34. cikke alapján Magyarország ellen 38647/09 számon 2009. július 16-án Ónodi Gábor Úr („a kérelmező”) által benyújtott kérelem alapján indult.

2. A kérelmezőt Regász M. Budapesten működő ügyvédnö képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja képviselte.

3. A kérelmező többek között azt kifogásolta, hogy a magyar hatóságok nem biztosították a lányával való kapcsolattartás lehetőségét, és ezzel megsértették az Egyezmény 8. cikkét.

4. 2016. március 14-én a panaszt továbbították a Kormánynak és a kérelem többi részét a Bíróság Szabályzata 54. § 3. pontja alapján elfogadhatatlannak minősítették.

A TÉNYEK**I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

5. A kérelmező 1965-ben született, és Szajolban él.

6. 1990 október 6-án házasságot kötött N.R-el. A házaspárnak 1994. március 23-án egy lánya született, R.Ó.

7. 2006. március 24-én a házaspár elvált, és megegyezés született közöttük a gyermek elhelyezéséről és egyéb szülői jogok gyakorlásáról. Megállapodásuk szerint, melyet a Szolnoki Járásbíróság jóváhagyott, a gyermeket az anyánál helyezték el, és a kérelmező láthatási jogot kapott

minden második hétvégén, beleértve az iskolai szüneteket, húsvét vasárnapot, pünkösd hétfőt, és a karácsony estét követő első munkaszüneti napot, valamint a nyári szünetben három hetet. A kérelmező a fizetése 20%-ának de legalább havi húszezer forintnak (kb. 35 euró) megfelelő tartásdíjat volt köteles fizetni.

8. N.R. asszony elköltözött a korábbi otthonukból, és Budapesten telepedett le.

9. A kérelmező 2006. június 26-án és 27-én, valamint július 24-én tudta láthatási jogát gyakorolni. Lánya azonban nem kívánt vele maradni a nyári szünet ideje alatt, és ezt az időszakot a nagyszüleinél töltötte.

10. A kérelmező a továbbiakban sikertelenül próbált kapcsolatot teremteni a lányával, mivel az anya véleménye szerint a lány dönt arról, hogy látni akarja-e az apját vagy sem. A kérelmező a Szolnok Megyei Gyámhivatalhoz fordult a láthatásra vonatkozó megállapodás végrehajtása érdekében. A Gyámhivatal 2006. szeptember 11-én határozatot hozott, melyben kötelezte N.R. asszonyt a láthatás teljesítésére, és figyelmeztette, hogy amennyiben nem teljesít, akkor bírságot fog kiszabni, és kötelezi őt a kérelmező utazási költségeinek megtérítésére. A közjegyző a szülők közötti feszült viszonyra tekintettel 2006. december 27-én a gyermek védelembe vételét kezdeményezte. Ezt követően N.R. asszonyt többször is megbírságozták a gyermekelhelyezési megállapodás megszegése miatt. Az iratok alapján arra lehet következtetni, hogy a kérelmezőnek 2007. július 10-től 2008. november 10-ig módjában állt a láthatási jogait gyakorolni.

11. 2007-ben N.R. asszony pert indított annak érdekében, hogy módosítsák a kérelmező láthatási jogát, és emeljék fel a tartásdíj összegét. Ellenkérelmében a kérelmező azt kérte, hogy a gyermeket nála helyezték el.

12. Mindemellett a kérelmező kiskorú veszélyeztetése miatt büntetőfeljelentést tett N.R. asszony ellen. A kérelmező és a lánya közötti kapcsolatot a gyámhatósági eljárás felfüggesztése alatt sikertelenül próbálták a felek javítani, és a Szolnoki Járásbíróság elrendelte, hogy a felek közötti találkozókra kizárólag gyermekvédelmi központokban kerülhet sor.

13. A Szolnoki Járásbíróság 2008. június 10-én hozott ítéletével csökkentette a kérelmező láthatási jogát. Ezt követően a láthatási jog minden hónap első, és harmadik szombatján 9.00-tól 18.00-ig tartott. A bíróság megállapította, hogy a korábbi megegyezés szerinti láthatási jog végrehajtása valószínűtlen, és csak további gyámhatósági eljárásokhoz vezetne, amely veszélyeztetné a gyermeket. A bíróság szakértői véleményre alapozta az ítéletét, mely szerint annak érdekében, hogy az apjával való kapcsolat helyreálljon, a gyermeknek időre van szüksége ahhoz, hogy alkalmazkodjon a helyzethez. A bíróság elutasította a kérelmező gyermekelhelyezéssel kapcsolatos kérelmét. Arra hivatkozott, hogy a gyermek igényeit is figyelembe kell venni, mivel már tizennégy éves.

14. 2008. november 19-én a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság fenntartotta hatályában az első fokú ítéletet, azzal azonban, hogy a láthatást

2009. május 31-ig minden második szombaton 9.00-tól 16.00-ra korlátozta, és 2009. június 1-ig minden második hétfőn a teljes hétfőjére kiterjesztette.

15. 2009-ben a kérelmező több hónapon keresztül elmulasztotta a láthatás teljesítését, melyért 10,000 (körülbelül 35 Euró) bírságot kapott.

16. 2010-ben a kérelmező tartásdíj fizetési kötelezettsége és láthatási joga ismét pert tárgyává vált. 2010. január 29-én a Szolnoki Járásbíróság elutasította a kérelmező keresetét, amelyben a tartásdíj összegének csökkentését kérte és a láthatási jog gyakorlásának módját kérte megváltoztatni. A bíróság megállapította, hogy a 2008. november 19-én hozott ítélet óta a kérelmező nem találkozott a lányával, és a kérelmező kérése ellenére a gyámhatóság nem intézkedett az ítélet végrehajtása érdekében arra tekintettel, hogy a kérelmező semmit nem tett a lányával fennálló konfliktusainak megoldása érdekében. Különösen, figyelmen kívül hagyta lányának azt az igényét, hogy nem apjának autójában, hanem tömegközlekedéssel szeretne utazni. A bíróság azt is megállapította, hogy nincs indok a láthatás szabályainak módosítására, mivel a körülményekben semmilyen lényeges változás nem állt be.

17. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Törvényszék a 2010. április 15-én hozott jogerős ítéletével módosította a kérelmező szülői jogait, és minden második hétfőn láthatási jogot biztosított neki, azzal a feltétellel, hogy lányát, aki akkorra már betöltötte a 16. életévét, jogosította fel arra, hogy apját saját maga látogassa. A bíróság elutasította a kérelmező tartásdíj csökkentésére irányuló kérelmét. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz. A kérelmet 2011. február 8-án elutasították.

18. Az iratokból úgy tűnik, hogy 2010 folyamán a kérelmező és lánya csak nagyon ritkán találkoztak, és 2011-ben egyáltalán nem találkoztak annak ellenére, hogy a kérelmező többször is kérte a gyámhatóságtól láthatási jogának végrehajtását.

19. 2011-ben a kérelmező a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Gyámhivatal és valamennyi annak alárendelt gyámhivatal ellen összeférhetlenségi kifogást nyújtott be elfogultságra hivatkozva. 2011. december 12-én a Fővárosi Gyámhivatal a XV. kerületi Gyámhivatalt jelölte ki a kérelmező láthatási jogával kapcsolatos bármely további eljárás lefolytatására, figyelemmel arra is, hogy az adott időpontban nyolc gyámhatósági eljárás volt függőben melyek közül a legrégebbi 2010. januárban indult

20. A kérelmező többször kérelmezte tartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetését, melyet végül 2012. október 12-én a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság majd fellebbezést követően 2013. szeptember 3-án a Fővárosi Törvényszék jóváhagyott. Mindazonáltal a kérelmezőnek azt a kérését elutasították, hogy az általa fizetett tartásdíjat térítsék vissza.

II. RELEVÁNS HAZAI JOG

1. A kapcsolattartásra vonatkozó határozatok végrehajtásáról szóló szabályokat a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet tartalmazza, amely a következőképpen rendelkezik:

33.§

(...)

(2) A gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltaknak önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást.

(...)

(4) Ha a gyámhivatal az (1) és a (2) bekezdésben foglaltak vizsgálata során megállapítja az önhiba fennállását végzéssel elrendeli a végrehajtást. A gyámhivatal a végrehajtást elrendelő végzésben a mulasztó felet

a) felhívja, hogy a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget, illetve hagyjon fel a gyermeknek a másik fél ellen történő nevelésével,

b) felhívja, hogy a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét,

c) figyelmezteti az a) és a b) pont szerinti kötelezettség önhibájából történő nem teljesítésének jogkövetkezményeire, és egyúttal a meghatározott cselekmény végrehajtása esetén igénybe vehető eszközök valamelyikét alkalmazza, továbbá

d) erre irányuló kérelem esetén kötelezi a kapcsolattartás megghiúsítása folytán keletkezett igazolt költségek viselésére.

(5) Ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a (4) bekezdés szerinti végrehajtást elrendelő végzésben foglalt kötelezettségének nem tesz eleget, a gyámhivatal kérelemre végzéssel

a) a család- és gyermekjóléti központ kapcsolatügyeletének, illetve a család- és gyermekjóléti szolgálatnak a közreműködését vagy a védelembe vétel elrendelését kezdeményezheti, ha a kapcsolattartás gyakorlása konfliktusokkal jár, folyamatosan akadályokba ütközik, illetve a felek között kommunikációs zavarok állnak fenn,

b) dönt a feleknek a kapcsolattartás megszervezésére vonatkozó - a kapcsolattartás érdemét nem befolyásoló - kérelméről, így a gyermek átadásának és átvételének helyéről, időpontjának kismértékű változtatásáról, valamint az abban közreműködő személyekről.

(...)

(8) Ha a kapcsolattartásra kötelezett neki felróhatóan akadályozza a gyermeknek a kapcsolattartásra jogosulttal való kapcsolata kialakítását, fenntartását, a gyermeket bizonyíthatóan, a kapcsolattartásra jogosult ellen neveli és a kapcsolattartásra

vonatkozó határozatnak a (4) és az (5) bekezdés szerinti végrehajtási intézkedések ellenére sem tesz eleget, a gyámhivatal

a) a szülői felügyeleti jog rendezése vagy a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése iránt pert indíthat, feltéve, hogy az a kiskorú gyermek érdekében áll, és azt a szülő vagy harmadik személy is kéri, vagy

b) feljelentést tesz ...

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 8. CIKKJÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

22. A kérelmező panasza szerint a magyar hatóságok elmulasztottak hatékony intézkedéseket tenni láthatási jogának érvényesítése érdekében. A kérelmező az Egyezmény 8. cikkére hivatkozott, mely a következőképpen szól:

1. Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.

A. Elfogadhatóság

23. A bíróság megállapítja, hogy az egyezmény 35. cikk 3 (a) pontja alapján a kérelem nem nyilvánvalóan alaptalan. Azt is megállapítja, hogy semmilyen egyéb ok nem indokolja az elfogadhatatlanságát. Ezért a kérelmet el kell fogadni.

B. Érdemi kérdések

1. A felek előadásai

24. A kérelmező előadta, hogy 2007-ben kezdte szorgalmazni gyermekének rendszeres és tényleges láthatását. Ezek a kísérletek azonban jórészt eredménytelenek voltak. Kiemelte, hogy volt felesége magatartása miatt nem tudott rendszeres, és zavartalan kapcsolatot részesíteni R.Ó.-val mivel a lányt az anyja arra vette rá, hogy tagadja meg a kapcsolatfelvételt az apjával. Előadta továbbá, hogy több mint 62 alkalommal fordult a gyámhatóságokhoz láthatási jogának érvényesítésének érdekében. A hazai

hatóságok azonban elmulasztották a megfelelő jogalkalmazást, ezért nem tudta gyakorolni láthatási jogait. Álláspontja szerint a hazai hatóságok több támogatást kellett volna nyújtsanak neki az érdemi kapcsolat helyreállítása érdekében.

25. A Kormány álláspontja szerint a 8. cikket nem sértették meg. A Kormány előadta, hogy a hazai bíróságok minden tőlük telhetőt megtettek a láthatásra vonatkozó döntések érvényesítése érdekében. A Kormány azt is előadta, hogy a hazai hatóságoknak gondosan mérlegelniük kell a kérelmező vitathatatlan kapcsolattartási joga és a gyermek érdeke között, tekintettel arra, hogy a gyermek nem kívánt találkozni a kérelmezővel.

26. A Kormány álláspontja szerint a kérelmező magatartása, különösen az, hogy az egyik látogatása alkalmával kialakult konfliktus megoldását visszautasította, és több láthatási időpontban meg sem jelent, hozzájárult a közte és gyermeke között kialakult ellenséges viszonyhoz, és a hazai hatóságok ezért nem tudták érvényesíteni a láthatásra vonatkozó határozatokat.

27. A Kormány hangsúlyozta, hogy a hazai hatóságok megfelelően jártak el a láthatásra vonatkozó határozatok végrehajtásában. Bírósággal sújtották az anyát, amikor elmulasztotta figyelmeztetni R.Ó.-t együttműködési kötelezettségének teljesítésére, melyre egyébként jogerős ítélet kötelezte. Ezenkívül a hatóságok megkísérelték a mindkét fél számára megfelelő láthatási megoldást kidolgozni.

28. Mindenesetre a gyermek, aki a kérdéses időszakban tökéletes tudatában volt a helyzetnek, ellenezte az apjával való kapcsolatfelvételt.

2. A Bíróság értékelése

(a) Általános elvek

29. A bíróság emlékeztet arra, hogy az egyezmény 8. cikkében megfogalmazott „családi élet” alapvető részét képezi a szülő és gyerek közötti kapcsolat kölcsönös fenntartása (ld. többek között *Monory v. Romania and Hungary*, no. 71099/01, § 70, 5 April 2005 és *Nazarenko v. Russia*, no. 39438/13, § 60, ECHR 2015 (kivonatok)).

30. A 8. cikk alapvető célja, hogy védje az egyént a hatóságok önkényes eljárásával szemben. Ezen kívül a családi élet „tisztelőben tartásának” hatékony védelmére intézményvédelmi (pozitív) kötelezettség is fennáll. Mindkét összefüggésben figyelembe kell venni az egyén és a társadalom versengő érdekeit, beleértve harmadik személyek jogait, és az állam mérlegelési szabadságát. A Bíróság már többször megállapította, hogy a gyermekfelügyelettel kapcsolatos ügyekben a gyermek érdeke kiemelkedő fontosságú. A gyermek érdekét kell mindenekelőtt figyelembe venni, és ez fontosabb mint a szülők érdeke (ld. *Sahin v. Germany* [GC], no. 30943/96, §

66, ECHR 2003 VIII és *Plaza v. Poland*, no. 18830/07, § 71, 25 January 2011).

31. A 8. cikk alkalmazandó azokban az ügyekben, ahol az egyik szülő láthatási jogának végrehajtása vitatott, és a nemzeti hatóságok kötelezettsége e láthatás elősegítése, mégpedig olyan mértékben, melyet a gyermek érdeke indokol, figyelemmel arra, hogy mindent meg kell tenni a személyes kapcsolatok fenntartása érdekében, és - ha és amennyiben szükséges -, a család egységének „helyreállítása” érdekében. Az államot nem eredmény kötelezettség, hanem közreműködési kötelezettség terheli (ld. többek között *Pascal v. Romania*, no. 805/09, § 69, 17 April 2012).

32. A nemzeti hatóságok azonban nem az egyedüli felelősei annak, hogy a gyermek és a gyermektől külön élő elvált szülő kapcsolata fennmaradjon. A kapcsolatfelvétel nem feltétlenül történik azonnal, és előkészületeket, vagy fokozatosan alkalmazandó intézkedéseket igényelhet. Ebben mindig fontos szerepet játszik valamennyi érintett együttműködése és megértése. Míg a nemzeti hatóságok kötelesek mindent megtenni az együttműködés megkönnyítése érdekében, ezen a területen kényszerítő intézkedések csak korlátozottan alkalmazhatók, mivel valamennyi érintett jogait és érdekeit figyelembe kell venni. Ez különösen áll a gyermek érdekeire és a 8. cikkben biztosított jogaira.

33. A Bíróság emlékeztet a *Glaser v. the United Kingdom* (no. 32346/96, § 70, 19 September 2000) ügyben megállapított következtetésére, mely szerint amennyiben 8. cikk szerinti eljárások gyermeket is érintenek, aktív szülői részvétel várható el a gyermek érdekeinek biztosítása céljából. Ha egy kérelmező egy ítélet végrehajtásáért folyamodik - mint az idézett ügyben történt-, saját magatartása - és a bíróságok eljárása - olyan releváns tényező, melyet az ügy megítélésakor figyelembe kell venni. A Bíróság azt is észlelte, hogy a különélő szülő részéről nagy erőfeszítést igényel a kapcsolattartás biztosítása (ld. *Kajari v. Finland*, no. 65040/01, § 42, 23 October 2007).

(b) A fenti elvek alkalmazása a jelen ügyben

34. A Bíróság mindenekelőtt megjegyzi, hogy köztudomású az a tény, hogy a kérelmező és lánya közti kapcsolat az Egyezmény 8. cikk szerinti családi élet intézményét érinti.

35. A fenti elvek fényében a Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben döntő fontosságú, hogy vajon a magyar hatóságok a láthatás végrehajtásának megkönnyítése érdekében megtették-e minden szükséges lépést, amelyet a kérelmező számára a lányával való rendszeres kapcsolattartást biztosító 2006. március 24-i, 2008. november 19-i, 2011. február 8-i, 2009. augusztus 25-i, 2009. december 29-i, 2010. január 29-i és 2010. április 15-i ítéletek kivétel nélkül biztosítottak.

36. A Bíróság megjegyzi, hogy a Szolnoki Járásbíróság 2006. március 24-én jóváhagyta a kérelmező és volt felesége megállapodását, mely szerint a kérelmező minden második hétvégén, egyes ünnepnapokon és a szünidő egyes napjain találkozhatott a lányával. A kérelmező volt felesége a gyermekkel másik városba költözött annak 12 éves korában. Úgy tűnik, hogy a kérelmező és az édesanya kezdetben tudta kezelni a kapcsolattartási kérdéseket, azonban a megállapodás végrehajtásával már 2006 elején problémák voltak, és a kérelmező végrehajtási kérelmet nyújtott be a gyámhivatalhoz. Bár N.R. asszonyt többször is figyelmeztették, majd bírságot is kiróttak rá, a kérelmezőnek továbbra is problémái voltak a gyermekével való rendszeres és zavartalan kapcsolattartással.

37. Amint a Kormány is említi, valóban igaz, hogy a kapcsolattartás egyes problémái a kérelmezőnek tulajdoníthatók, mivel többször elmulasztotta megjelenni az egyeztetett időpontokban (ld. a fenti 15. pont). Továbbá a lányának ellenérzései, amint azt a helyi hatóságok megállapították, részben az egyik találkozáson folytatott viselkedése miatt alakultak ki (ld. a fenti 16. pont). Elképzelhető, hogy a kérelmező kezdetben együttműködő volt, és mindent megtett a lányával való kapcsolattartás érdekében. Később, miután a kapcsolattartás folyamatos problémákba ütközött, a kérelmező valószínűleg agresszívebb lett, miután a lányának folyamatos ellenkezésébe ütközött, és miután azt tapasztalta, hogy a hatóságok nem tesznek meg mindent a lányával való kapcsolattartás végrehajtása érdekében. Ilyen körülmények között a Bíróság nem tudja elfogadni a Kormánynak azt az érvelését, hogy a kérelmező saját magatartása döntő mértékben járult hozzá ahhoz, hogy a hazai hatóságok nem érvényesítették láthatási jogait.

38. A Bíróság fontos körülménynek tartja, hogy a kérelmező több mint hatvan végrehajtási kérelmet nyújtott be a láthatással kapcsolatban (ld. 10., 16. és 24.), amely azt bizonyítja, hogy a kérelmező komolyan vette a láthatási jogait. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a láthatás végrehajtásának kísérletei sikertelenek voltak (ld. 10. és 18. pont). Valóban igaz, hogy a kérelmező kérelmére N.R. asszony közigazgatási bírságot kapott, melyet később ismételten kiszabtak, miután nem teljesítette a jogerős ítéletet (ld. 10. pont). A Bíróság szintén megállapítja, hogy a kérelmező láthatási jogának biztosításával kapcsolatos problémákat főként az édesanya magatartása okozta, de megjegyzi azt is, hogy a tényállás alapján úgy tűnik, hogy az N.R. asszonyra kiszabott pénzügyi szankciók nem voltak alkalmasak arra, hogy a helyzetet javítsák, és az együttműködési hajlandóságát elősegítsék. Ugyanez igaz az N.R. asszony ellen indított gyermekvédelmi eljárásra és a büntetőeljárásra is, melyek a kérelmező láthatási joga tekintetében eredménytelenek maradtak.

39. Ebben az érzékeny helyzetben a Bíróság szerint nehezen fogadható el, hogy polgári jogi vagy büntetőjogi eszközök sikerre vezettek volna. Miután az alperes együttműködésének teljes hiánya, majd azt követően a

gyermek apjával szembeni ellenérzései miatt a gyámhatóság sikertelenül próbálkozott a láthatásra vonatkozó szerződés végrehajtásával, nem történt jelentősebb gyámhatósági intézkedés az apa és a lánya közötti kapcsolat fokozatos helyreállítása érdekében. Épp ellenkezőleg, a Szolnoki Járásbíróság a 2008. június 10-én hozott ítéletében korlátozta a kérelmező láthatási jogát, amely azon a praktikus következtetésen alakult, hogy a korábbi láthatási megállapodást nem lehetett végrehajtani. Ezzel az édesanya láthatást akadályozó magatartását támogatták, és figyelmen kívül hagyták a korábbi megállapodást.

40. A további bírósági eljárások, és határozatok szintén a – már évek óta megszakadt - láthatás gyakorlatban megvalósítható lehetőségeire koncentráltak, ahelyett, hogy abban támogatták volna a feleket, hogy milyen lehetőség van arra, hogy a gyermek és az apja közti kapcsolat ne szakadjon meg a jövőben.

41. A tényállás alapján a Bíróság úgy véli, hogy indokolt lett volna a kapcsolattartás valamennyi lehetséges eszközét feltárni, akár szociális szolgáltatások igénybevételeivel, vagy más módon.

42. A Bíróság szintén megjegyzi, hogy minden Szerződő Állam köteles megfelelő jogi eszközöket biztosítani annak érdekében, hogy az Egyezmény 8. §-ben foglalt intézményvédelmi (pozitív) kötelezettségét teljesítse, még akkor is, ha a hazai jogrend nem tartalmaz hatékony szankciókat (ld *Maire v. Portugal*, no. 48206/99, § 76, ECHR 2003 VII).

43. Végül, a tényállásból az is egyértelmű, hogy a helyi hatóságok az anyával szemben késedelmesen jártak el, mivel többször is előfordult, hogy a kérelmező kérelmére több mint egy év múlva válaszoltak (ld. 19. pont).

44. A fentiek alapján - az alperes Állam mérlegelési jogát is figyelembe véve - a Bíróság megállapítja, hogy a hazai hatóságok elmulasztották intézményvédelmi (pozitív) kötelezettségük teljesítését, és nem biztosították a kérelmező családi élethez való jogát.

45. Ennek folytán az Egyezmény 8. cikkét megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

46. Az Egyezmény 41. cikke a következőképpen szól:

„Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Kár

47. A kérelmező 15.000 euró nem vagyoni kárt követelt.

48. A Kormány vitatta ezt az igényt.

49. A Bíróság álláspontja szerint a kérelmezőt a megállapított jogsértések miatt kétségtelenül nem vagyoni kár érte, és méltányossági alapon 6.000 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmezőnek.

B. Költségek és kiadások

50. A fentiekén kívül a kérelmező 3.000 euró költségtérítést kért a Bíróság előtti eljárás költségeire.

51. A Kormány vitatta ezt az igényt.

52. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak olyan mértékben jogosult a költségek megtérítésére, amennyiben kimutatja, hogy azok ténylegesen felmerültek, szükségesek voltak, és összegük ésszerű. A jelen ügyben a rendelkezésre álló dokumentáció és a fenti kritériumok figyelembe vételével a Bíróság 1.900 euró térítést állapítson meg az Bíróság lötti eljárással kapcsolatban felmerült költségek tekintetében.

C. Késedelmi kamat

53. A Bíróság megfelelőnek találja, hogy a késedelmi kamat az Európai Központi Bank marginális hitelkamatlábán alapuljon, melyhez három százalékpontot kell hozzáadni.

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG

1. *Elfogadhatóvá nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 8. cikkét megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy
 - (a) az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára a következő összegeket, továbbá az ezen összeget terhelő adókat kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kártérítés jogcímén 6.000 (hatezer) euró plusz az erre eső adók összege;
 - (ii) költségtérítés jogcímén 1.900 (ezerkilencszáz) euró plusz az erre eső adók összege;

(b) a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. Egyhangúlag elutasítja a kérelmező igazságos elégtétel iránti egyéb kérelmét.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2017. május 30-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Andrea Tamietti

Ganna Yudkivska

Jegyzőkönyvezető-helyettes

Elnök